

Henning Philipsen (SF):

Hr. Hilmar Baunsgaard kalder mig simpelt hen på talerstolen. Det forekommer mig, at i de få år, jeg har været medlem af folketinget, har hr. Hilmar Baunsgaard tillagt sig en vane, som efterhånden er blevet en last, nemlig for det første at ville give andre partier i folketinget karakterer og for det andet, efter at hr. Hilmar Baunsgaard er fratrukket som statsminister, at optræde i folketinget med en arrogance, som overgår statsminister Hilmar Baunsgaards.

Når hr. Hilmar Baunsgaard med et tonefald, som er egenartet for ham, taler om udenomsparlamentariske metoder i et entydigt tonefald, som forudsætter, at det kun er udenomsparlamentarisk, når arbejdspladsernes folk demonstrerer, så føler jeg i allerhøjeste grad grund til at spørge hr. Hilmar Baunsgaard, hvornår han på et eneste tidspunkt har demonstreret nøjagtig den samme foragt, som han gav udtryk for her fra talerstolen for et øjeblik siden, over for de udenomsparlamentariske aktioner, som vi gang på gang oplever fra det kapitalistiske samfunds institutioner i dette land, nemlig når man ved hjælp af den økonomiske indflydelse, som man er i besiddelse af, prøver på at udøve en politisk indflydelse, også på folketinget og også på folketingets institutioner og på dette samfunds statsinstitutioner. Aldrig har vi hørt hr. Hilmar Baunsgaard tale herimod, ikke engang med foragt, men overhovedet tale herimod.

Det bør nok efter min opfattelse siges til hr. Hilmar Baunsgaard og andre, at de demonstrationer, der fandt sted herudenfor i går, var både lovlige og fredelige. Det var efter min mening i overensstemmelse med demokratiets inderste væsen, nemlig dette, at befolkningen demonstrerer, når den føler, at dens rettigheder bliver trådt for nær. Efter min opfattelse er det i strid med demokratiets væsen, når folketingets flertal, eller i hvert fald sådan som det ser ud til for nærværende, prøver på at presse løsninger og andre ting ned over befolkningen, som den aldeles ikke ønsker, og som den vender sig imod. Og tusinde gange hellere — derom skal hverken hr. Hilmar Baunsgaard eller andre være i tvivl — forbinder vi os i mit parti med de tusinder af demonstranter, der stod herudenfor i går, i stedet for at forbinde os med dette kapitalistiske sam-

funds institutioner, som mere end én gang har øvet en indflydelse herpå, måske ikke i samme omfang, som vi så det nede på Christiansborg Slotsplads, men derfor ikke mindre virkningsfuldt, og det er det afgørende.

Melchior (CD):

Hr. Henning Philipsen bebrejder hr. Hilmar Baunsgaard, at han giver andre partier karakterer, hvorefter han giver sig selv til at uddele karakterer, og det kan vel heller ikke være anderledes. Når man tager stilling til en andens forslag og polemiserer mod hinanden, så er det jo en given-karakter, men at polemisere med polemikken, det fører vist for langt ud.

Sådan kalder de enkelte altså hinanden op på talerstolen; hr. Gert Petersen sammenlignede den nuværende situation med Danmarkshistorien i midten af forrige århundrede. Der er ikke noget at sige til efter det, klokken er nu, at hans tidsproportioner er kommet helt ud af takt, og at han kommer med inkommensurable sammenligninger her, som ikke giver nogen som helst mening. Hans pengemæssige forvirring, proportionsforvirring, er ligeledes total, idet tallet på 3 mia's nye afgifter jo ikke kan stå alene, men må ses i relation til, at lønindkomsterne i dette land i dette år formentlig stiger med et eller andet mellem 15 og 20 mia kr. Det er jo at bilde befolkningen noget helt galt ind at tale om 3 mia's byrde, der væltes ud over den stakkels befolkning, altså os alle sammen, når man samtidig glemmer at oplyse, at det altså er noget i en størrelsesorden af 10-15 pct. af stigningen i de pengeindkomster, der alene i lønindkomster er tale om i indeværende år. Formanden for socialdemokratiet har jo flere gange i de sidste dage erklæret, at han — og det er meget reelt sagt af ham — ikke tør love på nogen måde, at hvis han skulle danne regering om et antal uger, ville den slags afgifter kunne undgås. Det vil altså sige, at det hører med til redelig tale at sige, at afgifter af en eller anden lignende størrelsesorden under alle omstændigheder vil forfalde.

Så vil jeg gerne sige om valgtalen, at jeg hører til dem, der var meget forbavset over, at valget blev udskrevet i november sidste år. Hvorvidt det var rigtigt eller ej, har jeg ikke evne til at dømme om, men det